

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej PhD., v právnej veci navrhovateľa **S. B.**, bytom v P., C. ul. č. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu v Bratislave**, ul. 29. augusta č. 8, o úrazovú rentu, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 25. októbra 2007, č. k. 12Sd /326/2006 – 22, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 25. októbra 2007, č. k. 12Sd /326/2006 – 22 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne z 30. júna 2006 číslo X. **z r u š u j e** a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 25. októbra 2007, č. k. 12Sd /326/2006 – 22, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 30. júna 2006 č. X., ktorým určila, že navrhovateľ nemá nárok na výplatu úrazovej renty od 6. júla 2005 podľa § 89 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon o sociálnom poistení“, pretože jej suma nepresahuje nulovú hodnotu, nakoľko k tomuto dňu bol navrhovateľovi priznaný invalidný dôchodok v sume vyššej ako bola suma dovtedy vyplácanej úrazovej renty.

Po preskúmaní predmetného rozhodnutia dospel krajský súd k záveru, že je vecne správne a v súlade so zákonom. Považoval za preukázané, že úrazová renta 7 466 Sk mesačne, vyplácaná ku dňu priznania invalidného dôchodku z dôvodu choroby z povolania, zistenej 21. októbra 2003 a priznanej od 10. novembra 2004, je nižšia, ako invalidný dôchodok 9 285 Sk mesačne, ktorý bol navrhovateľovi priznaný od 6. júla 2005.

Námietku, že úrazová renta patrí navrhovateľovi ako doživotná dávka, ktorú nemožno odňať, lebo mu patrí podľa predpisov, účinných do 31. decembra 2003 krajský súd nezohľadnil z dôvodu, že nárok na úrazovú rentu vznikol navrhovateľovi až 10. novembra 2004, teda dňom jej priznania až za účinnosti zákona o sociálnom poistení.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie navrhovateľ a žiadal, aby odvolací súd vykonal nové posúdenie priznania invalidity z titulu choroby z povolania k 21. októbru 2003 a aby k tomuto dátumu nariadil posúdenie jeho zdravotného stavu v súlade s vtedy platnými predpismi o sociálnom zabezpečení. Namietal, že krajský súd neprihliadol na jeho tvrdenie, že nárok na dôchodok a výpočet renty mal byť posudzovaný k dátumu 21. októbra 2003, kedy bola navrhovateľovi zistená a oznámená choroba z povolania a nie k dátumu 10. novembra 2004, ktorý nesprávne určil posudkový lekár odporkyne. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a nariadil odporkyňi vo veci konať a rozhodnúť.

Odporkyňa žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s v spojení s § 246c a § 372o ods. 3 OSP/ preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Podľa § 89 ods. 2, 3 zákona o sociálnom poistení ak sa poškodenému vypláca invalidný dôchodok, zníži sa suma úrazovej renty určená podľa odseku 1 o sumu tohto dôchodku. Úrazová renta sa vypláca v sume zníženej podľa prvej vety aj vtedy, ak zanikol nárok na výplatu dôchodkovej dávky.

Na takéto zníženie úrazovej renty je rozhodujúca suma dôchodku, na ktorú má poškodený nárok ku dňu priznania úrazovej renty, a ak bol dôchodok uvedený v odseku 2

citovaného zákonného ustanovenia priznaný po priznaní úrazovej renty, rozhodujúca je suma dôchodku, na ktorú má nárok ku dňu jeho priznania.

Podľa § 112 ods. 1 písm. d) dávka sa prizná alebo sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac tri roky spätne odo dňa zistenia, že sa dávka priznala alebo sa vyplácala v nižšej sume, ako patrí, alebo najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na dávku alebo nároku na jej zvýšenie, ak sa dodatočne zistí, že sa dávka priznala od neskoršieho dátumu, než od ktorého patrí.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľ trpí chorobou z povolania, ktorá bola prvý krát zistená 21. októbra 2003 a priznaná 10. novembra 2004.

Navrhovateľ podal 14. januára 2005 žiadosť o priznanie úrazovej renty a odporkyňa rozhodnutím z 23. mája 2005 navrhovateľovi priznala úrazovú rentu vo výške 7 023 Sk mesačne počnúc od 10. novembra 2004 t. j. od dátumu priznania choroby z povolania. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 4. júla 2005.

Rozhodnutím odporkyne z 11. júla 2005 bola úrazová renta zvýšená na 7 645 Sk mesačne.

Rozhodnutím z 9. novembra 2005 odporkyňa priznala navrhovateľovi invalidný dôchodok od 6. júla 2005 vo výške 9 285 Sk mesačne.

Odvolačí súd však nemohol ponechať bez povšimnutia, že odporkyňa sa nezaoberala námietkou navrhovateľa, že odporkyňa mu mala priznať úrazovú rentu od 23. októbra 2003, t. j. od prvého zistenia choroby z povolania a nie až od 10. novembra 2004 a nezaoberala sa ani skutočnosťou, že v žiadosti o priznanie úrazovej renty nie je uvedené, od ktorého dňa si navrhovateľ nárok na úrazovú rentu uplatnil. Z vyššie uvedeného § 112 zákona o sociálnom poistení totiž vyplýva, že pre priznanie dávky je rozhodujúci deň, od ktorého dávka patrí a rovnako aj deň, ku ktorému sa dávka uplatní, pričom sa môže priznať najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku.

Podľa názoru odvolacieho súdu za dátum uplatnenia nároku na dávku nemožno bez ďalšieho považovať dátum spísania žiadosti.

V dávkovom spise sa nachádza žiadosť navrhovateľa o priznanie úrazovej renty zo 14. januára 2005, v ktorej je uvedený len dátum spísania žiadosti, ale dátum uplatnenia nároku v žiadosti uvedený nie je. Z dôvodu, že deň uplatnenia nároku na dávku môže mať vplyv na výpočet výšky samotnej dávky a následne aj na rozhodnutie, či po vykonaní porovnania podľa § 89 ods. 2 zákona o sociálnom poistení je výška úrazovej renty naozaj nulová, bolo povinnosťou odporkyne napriek tomu, že o výške úrazovej renty už bolo rozhodnuté predchádzajúcimi rozhodnutiami, na námietku navrhovateľa opätovne preskúmať aj správnosť pôvodného výpočtu úrazovej renty.

V zmysle vyššie uvedeného ustanovenia § 89 ods. 3 zákona o sociálnom poistení preto odporkyňa postupovala predčasne, keď ku dňu priznania invalidného dôchodku porovnala jeho výšku s výškou priznanej úrazovej renty a keďže suma úrazovej renty zníženej o sumu invalidného dôchodku je menej ako nula, napadnutým rozhodnutím rozhodla o zastavení jej výplaty.

Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že skutočnosti, ktorými navrhovateľ v odvolaní spochybňuje rozhodnutie prvostupňového súdu boli čiastočne zistené v odvolacom konaní. V prejednávanvej veci napadnutý rozsudok vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, na základe ktorého potom krajský súd vec nesprávne právne posúdil.

Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 4 OSP zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní správny orgán viazaný právnym názorom odvolacieho súdu doplní dokazovanie v naznačenom smere, riadne zistí skutočný stav veci najmä pokiaľ ide o dátum uplatnenia nároku na úrazovú rentu a až následne a po zohľadnení všetkých relevantných skutočností opätovne vo veci rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa vyhovel a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne podľa § 250ja ods. 4 v spojení s § 250l ods. 2 zmenil a napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil jej vec na nové konanie a rozhodnutie.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko odporkyňa v konaní nebola úspešná, a navrhovateľovi žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 25. septembra 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová